

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **M. K.**
bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
se sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2023, sp. zn. SZ/MPSV-2023/43880-921,
č. j. MPSV-2023/105540-921,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 16. 5. 2023, sp. zn. SZ/MPSV-2023/43880-921, č. j. MPSV-2023/105540-921, **se ruší** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalobkyni **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci a předcházející řízení

1. Žalobkyně podala žalobu proti shora označenému rozhodnutí žalovaného („napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajská pobočka v Brně ze dne 31. 1. 2023, č.j. 3041/2023/VNM („prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl zamítnut návrh žalobkyně na změnu příspěvku na péči od září 2022 podaný dne 30. 9. 2022 a bylo rozhodnuto nadále poskytovat příspěvek na péči v původní výši 4 400 Kč měsíčně, který odpovídá zjištění, že žalobkyně je podle § 8 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách („zákon o sociálních službách“), osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost).
2. Podkladem pro vydání prvostupňového rozhodnutí byl posudek posudkového lékaře OSSZ Hodonín, který v případě žalobkyně uznal za nezvládané základní životní potřeby mobilita, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, osobní aktivity a péče o domácnost. S tím žalobkyně nesouhlasila a v odvolání uvedla, že nezvládá také základní životní potřeby orientace, komunikace, stravování a péče o zdraví.
3. V odvolacím řízení byl zpracován posudek Posudkovou komisí MPSV („PK MPSV“), která ve věci žalobkyně jednala dne 18. 4. 2023 a dospěla k závěru, že žalobkyně nezvládá základní životní potřeby mobilita, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, osobní aktivity a péče o domácnost. Výkon fyziologické potřeby hodnotila PK MPSV oproti posudku lékaře OSSZ jako zvládanou. Tyto závěry potvrdil žalovaný v napadeném rozhodnutí.

II. Žaloba

4. Žalobkyně nesouhlasí s tím, jak žalovaný posoudil zvládání základních životních potřeb stravování, orientace a péče o zdraví. Žalovaný nepřihlédl k nově dodaným podkladům, které mají vliv na rozhodnutí. PK MPSV tak neměla kompletní informace pro rozhodnutí.
5. Žalovaný neodůvodnil, proč v návaznosti na zprávy dodané žalobkyní nevyžádal doplňující posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Žalobkyně si vyšetření v psychologické ambulanci sjednala sama. Z vyšetření vyplývá, že žalobkyně trpí významným kognitivním deficitem, který má za následek omezenou schopnost samostatného fungování a je nutný dohled. Za situace, kdy žalovaný nově dodané podklady nezohlednil, ztrácí na významu možnost žalobkyně vyjádřit se k posudku PK MPSV. Neurologické nálezy (ze dne 22. 3. 2022 a 10. 2. 2023) dokládají progresi onemocnění žalobkyně. Žalovaný neodůvodnil, jakou lehkou fyzickou a duševní činnost je žalobkyně schopna zvládnout.
6. Ke zvládání stravování žalobkyně uvedla, že sociální šetření prokázalo její neschopnost zvládat tuto základní životní potřebu. Dle žalobkyně jde o důkaz na úrovni posudku PK MPSV (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 3 Ads 262/2015-34). Nadto PK MPSV jednala vždy v její nepřítomnosti, přestože by osobní vyšetření posuzované osoby mělo být pravidlem. Žalobkyně trpí polyneuropatií. V případě žalobkyně nebylo zohledněno, že často padá a točí se jí hlava (zpráva ze dne 22. 3. 2022). To ji omezuje při přípravě jídla, nalití nápoje a přemístění stravy na místo konzumace. Žalovaný by neměl závěry posudku bez výhrad přijímat.
7. K základní životní potřebě orientace žalobkyně uvedla, že není schopna se orientovat např. u lékaře (dcera ji doprovází). K základním lidským potřebám je vhodné mít přibližný přehled o čase, už jen vzhledem k nutnosti brát léky. Pokud žalobkyně není schopná mít přehled o čase, nemůže splňovat aktivity základní životní potřeby orientace. Žalobkyně také trpí nedoslýchavostí, resp. poruchou sluchu. Schopnost orientace je výrazně omezena také

v důsledku silných léků proti bolesti. Vzhledem k extrémně vysokému tlaku mívá žalobkyně rovněž zhoršené vidění. Postižena je též krátkodobá paměť. Tyto skutečnosti jsou podloženy lékařskými zprávami, PK MPSV je však nebrala v potaz.

8. Žalobkyně nesouhlasí se závěrem, že její smyslové a duševní kompetence jsou dostatečné k chápání toho, kdo je a kde se nachází. Snížení těchto kompetencí dokládá doložená zpráva z psychologického vyšetření. Žalobkyně trpí projevy Alzheimerovy demence. Pokles výsledků testu MMSE z hodnoty 28 na hodnotu 23 představuje významný pokles.
9. K péči o zdraví žalobkyně namítla, že z důvodu svých onemocnění (polyneuropatie, postižení končetin, napadání, častému točení hlavy, zvýšenému tlaku) má nepřesnou orientaci v čase. Nebyl zohledněn třes rukou, ani zhoršení krátkodobé paměti; ty přitom mohou mít na zvládání základní životní potřeby péče o zdraví vliv. Dodržování léčebného režimu není možné z důvodu dlouhodobě omezených kognitivních funkcí (viz zpráva z psychologie). Žalobkyně potřebu nezvládá v požadovaném standardu bez pomoci třetí osoby, jak požaduje vyhláška č. 505/2006 Sb.
10. K výkonu fyziologické potřeby žalobkyně uvedla, že její nezvládání bylo lékařem OSSZ uznáno. Pokud jsou patrné známky omezené pohyblivosti rukou i nohou, je velmi složité vyměňovat inkontinenční pomůcky. Inkontinence je potvrzena v těžkém stupni. Očistu po vykonání potřeby žalobkyně nezvládá, neboť nezvládá mobilitu, a to ani za pomoci facilitátorů. Z žádné lékařské zprávy není možné zjistit, zda je žalobkyně schopna dosáhnout na určité části těla k provedení očisty a vzhledem k tomu, že žalobkyně nebyla vyšetřena, nelze zpracovaná posudková hodnocení považovat za úplná a přesvědčivá.
11. Dále žalobkyně namítla, že trpí polyneuropatií, která zhoršuje motoriku rukou. Motorika rukou tedy není dostatečná. Posudkové hodnocení se nevypořádá s tím, zda žalobkyně zvládá všechny aktivity v rámci jednotlivých základních životních potřeb, hodnocení je pouze obecné. S odkazem na odst. 2 přílohy č. 4 vyhlášky č. 388/2011 Sb. má žalobkyně za to, že kombinace jejích zdravotních postižení (zejména polyneuropatie, zhoršená cukrovkou) může být hodnocena jako omezení schopnosti pohyblivosti a orientace na úrovni těžkého funkčního postižení. PK MPSV nepřihlédla k tomu, že v případě žalobkyně jde o stav trvalý; již ve zprávě z března 2022 je uvedeno, že žalobkyně často padá a točí se jí hlava, přičemž bolesti se výrazně zhoršily na podzim 2021.
12. Žalobkyně má za to, že měla být posudkovými lékaři vyšetřena, a to za účelem zjištění poklesu jejích kognitivních funkcí, neboť to ovlivňuje zvládání jednotlivých základních životních potřeb (komunikace, orientace, stravování v části týkající se dodržování diabetické diety). Rozpory mezi sociálním šetřením a lékařskými zprávami byly přehlíženy, což je pochybením žalovaného. Ze všech uvedených důvodů žalobkyně navrhla, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že PK MPSV hodnotila stav žalobkyně komplexně. Při stanovení diagnózy vycházela z dostupných lékařských zpráv a ze závěrů sociálního šetření. Objektivizovaný zdravotní stav pak dala do souvislosti se zákonnými podmínkami nároku na péči. Nárok žalobkyně byl dle žalovaného posouzen řádně.
14. Žalovaný shromáždil zákonem stanovené podklady pro rozhodnutí. Posudek PK MPSV žalovaný při vyhodnocení nároku žalobkyně vyhodnotil po stránce úplnosti a

přesvědčivosti, přezkoumatelnosti a bezrozpornosti. Žalovanému nebyly doloženy skutečnosti, které by posudkový závěr rozporovaly.

IV. Posouzení věci krajským soudem

15. Při splnění podmínek řízení krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“). Ve věci rozhodl bez jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky [§ 51 odst. 1, § 76 odst. 1 písm. a), b), c) s. ř. s.].
16. K případu žalobkyně je předně nutno uvést, jak je soudu známo z úřední činnosti, že ve věci návrhu na změnu výše příspěvku byla před správními orgány paralelně vedena dvě řízení. První řízení – zahájené na základě žádosti žalobkyně ze dne 28. 2. 2022; v tomto řízení žalovaný pokračoval po vydání rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 3. 2023, č.j. 41 A 50/2022-34, jímž bylo zrušeno první rozhodnutí žalovaného ve věci žádosti žalobkyně ze dne 28. 2. 2022. V tomto řízení bylo vydáno rozhodnutí žalovaného dne 7. 6. 2023, jímž byla žádost žalobkyně zamítnuta. Toto rozhodnutí, jímž bylo časově ohraničeno posouzení skutkového stavu do srpna 2022, v opětovném navazujícím soudním přezkumu obstálo, viz rozsudek Krajského soudu v Brně ve věci vedené pod sp. zn. 34 Ad 15/2023).
17. Druhé řízení bylo zahájeno na podkladě žádosti žalobkyně podané dne 30. 9. 2022 a správní orgány se v tomto řízení měly zaměřit na zdravotní stav žalobkyně a její schopnosti zvládat jednotlivé základní životní potřeby od tohoto období (tj. od září 2022).
18. Nejprve bylo nutno se zabývat namítaným procesním pochybením žalovaného. To dle žalobkyně spočívalo v procesním postupu, jehož výsledkem je nezohlednění aktuálních lékařských nálezů, které žalobkyně předložila v průběhu odvolacího řízení, a které dokládaly skutečnosti rozhodné pro posouzení jejího zdravotního stavu.
19. Ze správního spisu vyplývá, že v rámci odvolacího řízení žalovaný usnesením ze dne 21. 2. 2023 řízení přerušil za účelem posouzení stupně závislosti žalobkyně ze strany PK MPSV. PK MPSV zasedala dne 18. 4. 2023 a zpracovala posudkové hodnocení. Žalovaný po obdržení posudku PK MPSV žalobkyni vyrozuměl o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Žalobkyně tohoto práva využila a dne 2. 5. 2023 doplnila zprávu z neurologického vyšetření a EMG vyšetření (obě z téhož dne) a dne 10. 5. 2023 doplnila zprávu z psychologického vyšetření. Žalovaný následně bez dalšího, aniž by vyžádal doplnění posouzení případu žalobkyně ze strany PK MPSV, vydal napadené rozhodnutí.
20. Žalovaný v napadeném rozhodnutí svůj postup odůvodnil odkazem na § 16a odst. 6 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Podle tohoto ustanovení, novelizovaného zákonem č. 423/2022 Sb., s účinností ode dne 1. 1. 2023 platí, že „*orgán sociálního zabezpečení příslušný k posouzení zdravotního stavu podle § 4 odst. 2 a § 8 stanoví lhůtu, ve které posuzovaná fyzická osoba může předložit podklady k posouzení svého zdravotního stavu podle § 4 odst. 2 a § 8; tato lhůta nesmí být kratší než 15 dnů ode dne doručení výzvy k předložení těchto podkladů. Orgán sociálního zabezpečení může zmeškání stanovené lhůty prominout; proti rozhodnutí o prominutí zmeškání lhůty není odvolání přípustné a toto rozhodnutí je vyloučeno ze soudního přezkumu. K podkladům předloženým po uplynutí stanovené lhůty se nepřiblíží*“.
21. Žalovaný uvedl, že lhůta pro předložení podkladů pro posouzení zdravotního stavu uplynula dne 15. 3. 2023 a posudek byl vypracován PK MPSV dne 18. 4. 2023. Dále uvedl, že „*koncentrace podkladů k posouzení zdravotního stavu byla ukončena okamžikem vypracování posudku. Po jeho vypracování již nelze zmeškání lhůty prominout*“ a k doloženým

nálezům přihlédnout. Dále žalovaný konstatoval, že skutečnosti uvedené v písemných vyjádřeních doručených dne 2. 5. 2023 a 10. 5. 2023 nebyly shledány jako důvodné pro vyžádání doplňujícího posouzení zdravotního stavu žalobkyně u PK MPSV.

22. Předně je nutno připomenout, že i pro rozhodování v tomto typu řízení platí obecné požadavky na odůvodnění správního rozhodnutí. Podle § 68 odst. 3 správního řádu je správní orgán v odůvodnění správního rozhodnutí uvést, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům pro rozhodnutí, což se týká i vyjádření k posudku PK MPSV (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 2. 2018, č. j. 9 Ads 295/2016-44). Žalobkyně takové vyjádření poskytla a doplnila jej aktuálními lékařskými nálezy. Jakkoli správní orgány nemohou s ohledem na absenci odbornosti v lékařské problematice tyto podklady samy vyhodnotit, mají povinnost provést úvahu, zda posudkové hodnocení, které je zpravidla stěžejním podkladem pro vydání správního rozhodnutí, ob stojí v testu jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti i ve světle vyjádření, námitek či předložených podkladů účastníka řízení (viz rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2017, č. j. 5 Ads 80/2016-22). Pokud by z takových vyjádření, námitek či podkladů vyplynula potřeba posudkové hodnocení doplnit, např. z důvodu potřeby odstranění rozporů či dovysvětlení, je žalovaný povinen zadat zpracování doplňujícího posudku (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 4. 2013, č.j. 6 Ads 17/2013-25).
23. Na těchto požadavcích nic nemění ani koncentrace řízení stanovená v § 16a odst. 6 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Jak vysvětlil již Krajský soud v Praze ze dne 31. 1. 2024, č.j. 53 Ad 11/2023, koncentrace řízení vymezená (minimální) lhůtou 15 dnů se vztahuje pouze na postup při posuzování zdravotního stavu PK MPSV, resp. okresními správami sociálního zabezpečení a Českou správou sociálního zabezpečení (od 1. 1. 2024 Institutem posuzování zdravotního stavu). Předložení nových lékařských nálezů po uplynutí této lhůty nemůže bránit žalovanému v tom, aby přihlédl nejen k vyjádření účastníka řízení ke shromážděným podkladům, ale také k dalším nově předloženým podkladům, včetně lékařských nálezů, a aby se s nimi vypořádal ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu. A pokud nově předložené podklady z pohledu poučeného laika, za něž lze žalovaného v pozici orgánu sociálního zabezpečení považovat, vnášejí pochybnosti či nová zjištění do dosud přijatých posudkových závěrů, je povinností správního orgánu takové pochybnosti odstranit. A to zpravidla požadavkem na doplňující posouzení zdravotního stavu posuzované osoby.
24. Smysl nově zavedené koncentrační lhůty v § 16a odst. 6 zákona o organizaci sociálního zabezpečení proto nespočívá v absolutním vyloučení možnosti zohlednit nově předložené podklady, to z právní úpravy dovozovat nelze. Jejím účelem je dle důvodové zprávy *urychlit řízení a napomoci správnímu orgánu k vyřízení žádosti v zákonné lhůtě*. Tím by dle zákonodárce mělo dojít *k nastolení rovnovážného stavu mezi základními zásadami správního řízení, a to zejména zásady legitimního očekávání v podobě předvídatelnosti postupu správního orgánu, a zásady procesní ekonomie*. Jakkoli je jistě žádoucí, aby již orgán provádějící posuzování zdravotního stavu měl k dispozici veškeré podklady potřebné pro řádné zjištění zdravotního stavu posuzované osoby v souladu s § 3 správního řádu (jak uvádí důvodová zpráva), právě požadavek na zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (jak požaduje právě § 3 správního řádu), brání vystavení „neprostupné zdi“ v podobě postupu, že po vydání posudkového hodnocení již není vůbec možné skutkové podklady doplňovat, jsou-li k dispozici a mohou-li přispět k řádnému zjištění skutkového stavu.

25. Jinými slovy, přestože lze chápat snahu zákonodárce koncentrovat podklady týkající se zdravotního stavu posuzované osoby do okamžiku posouzení ze strany příslušných posudkových orgánů, nemizí tím dosud uplatňovaná povinnost správních orgánů dostatečně (srozumitelně, jednoznačně a přesvědčivě) odůvodnit přijaté závěry. Jak uvedl již Krajský soud v Praze v odkazovaném rozsudku, „*myslem stanovení lhůty k předkládání podkladů k posouzení zdravotního stavu je toliko zajistit jejich úplnost pro vypracování posudku posudkovou komisí (či jiným orgánem příslušným k posouzení zdravotního stavu). Nemá za cíl upřít účastníkovi řízení možnost se vyjádřit k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu včetně práva na vypořádání tohoto vyjádření*“. K porušení naposled uvedeného práva však v případě žalobkyně došlo.
26. Po vypracování posudku PK MPSV žalovaný žalobkyni přípisem ze dne 18. 4. 2023 vyrozuměl o pokračování v řízení a o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. K tomu jí stanovil lhůtu 5 pracovních dnů, tj. do 28. 4. 2023. Dne 21. 4. 2023 žalobkyně telefonicky požádala žalovaného o kopii posudku PK MPSV, čemuž žalovaný vyhověl, posudek žalobkyni zaslal a stanovil další lhůtu 5 pracovních dnů k vyjádření (tj. do 2. 5. 2023). Žalobkyně následně žalovanému doručila vyjádření a nové lékařské nálezy, které žalovaný již nezohlednil. Všechny předložené lékařské nálezy byly vydány až poté, kdy byl zpracován posudek PK MPSV, ale ještě předtím, než bylo vydáno napadené rozhodnutí. Jednalo se tedy o podklady, které žalobkyně nemohla předložit dříve a předložila je ihned, jak to bylo možné. Zároveň se jednalo o podklady podstatné pro posouzení schopnosti žalobkyně zvládat jednotlivé základní životní potřeby (i pro poučeného laika je z nich seznatelný progres onemocnění žalobkyně, na což byl žalovaný upozorněn). Za takové situace – pokud si žalovaný nevyžádal doplnění posudkového hodnocení, které se nabízelo - muselo napadené rozhodnutí obsahovat *důvody, pro které žalovaný nepřistoupil k tomu, aby si od PK MPSV vyžádal doplnění posudkového hodnocení*. Tento postup však žalovaný pouze bez dalšího konstatoval.
27. V důsledku postupu žalovaného navíc došlo u žalobkyně k paradoxní situaci, že nově předložené nálezy (tj. nálezy týkající se aktuálního zdravotního stavu žalobkyně) mohl žalovaný zohlednit v řízení o dříve podané a posouzené žádosti žalobkyně ze dne 28. 2. 2022 (tam k nim ale z důvodu časového ohraničení posuzovaného období do srpna 2022 fakticky přihlíženo nebylo), nikoliv však v řízení o žádosti žalobkyně ze dne 30. 9. 2022, tj. v tomto řízení, v němž byl posuzován zdravotní stav žalobkyně v navazujícím období. Pokud žalovaný vedl tato řízení odděleně, měl dbát na to, aby se dané situace vyvaroval, což se nestalo. Tato nekoordinace způsobila procesní pochybení spočívající v porušení zásady správního řízení zakotvené v § 8 odst. 1 správního řádu, podle něhož „*správní orgány dbají vzájemného souladu všech postupů, které probíhají současně a souvisejí s týmiž právy nebo povinnostmi dotčené osoby*“. V daném případě (bez ohledu na procesní pochybení shledané výše) fakticky jen z důvodu toho, že PK MPSV posuzující zdravotní stav žalobkyně v návaznosti na její žádost ze dne 30. 9. 2022 zasedala o měsíc dříve než (jiná) PK MPSV posuzující zdravotní stav žalobkyně v návaznosti na její žádost ze dne 28. 2. 2022, nedošlo k zohlednění aktuálních lékařských nálezů.
28. Nad rámec dosud přijatých závěrů lze ve vztahu k průběhu řízení před žalovaným (a shora řešenou zásadu koncentrace) poukázat na některé nedostatky, jichž by se měl žalovaný v dalším řízení vyvarovat. Dle spisové dokumentace bylo po podání odvolání žalobkyně odvolací řízení usnesením ze dne 21. 2. 2023 přerušeno na dobu, po kterou bude PK MPSV posuzovat stupeň závislosti žalobkyně. V tomto rozhodnutí byla žalobkyně poučena, že

nové lékařské nálezy lze zaslat přímo posudkové komisi, a to ve lhůtě stanovené touto komisí. Ve správním spise však není žádný doklad o tom, jakou lhůtu PK MPSV žalobkyni k předložení nových lékařských nálezů poskytl. V protokolu o jednání PK MPSV, resp. v posudku PK MPSV ze dne 18. 4. 2023 se pouze uvádí, že žalobkyně nebyla k jednání komise zvána, a že byla výzvou ze dne 23. 2. 2023 mj. informována o možnosti doložení podkladů. Dále je zde uvedena věta „Převzato dne 28. 2. 2023“. Z tohoto záznamu není zřejmé, jaký byl konkrétní obsah výzvy, resp. jaká lhůta byla žalobkyni k doložení nových nálezů poskytnuta, a dále jestli byla žalobkyně poučena o možnosti prominutí této lhůty. Doklady o tomto postupu „*orgánu sociálního zabezpečení, příslušného k posouzení zdravotního stavu podle § 4 odst. 2 a § 8*“ by měly být ve spisové dokumentaci založeny.

29. Procesní pochybení žalovaného (v jehož důsledku nebyl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti) je důvodem, pro který je na místě žalobě vyhovět. Vzhledem k tomu, že PK MPSV nemohla ve svém posudkovém hodnocení zohlednit podklady, které žalobkyně získala a předložila žalovanému až po vydání posudku PK MPSV, a které dokládají progresi jejích onemocnění (jak vyplývá i z posudku PK MPSV ve věci žalobkyně ze dne 18. 5. 2023), je třeba posudkové hodnocení doplnit a uvážit, zda žalobkyně v posuzovaném období i nadále zvládala základní životní potřeby, jejichž nezvládání v odvolacím řízení namítala. V dalším řízení je žalovaný povinen dbát na to, aby zejména k těm základním životním potřebám, jež žalobkyně považuje za nezvládané, bylo posudkové hodnocení dostatečně odůvodněno (k požadavkům právní úpravy a judikatury viz např. body 23. – 31. rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 28. 2. 2023, č.j. 41 A 50/2022-34, který byl v případě žalobkyně vydán), a to zejména s ohledem na dokládané zhoršování jejích onemocnění v čase.
30. Dalšími námitkami žalobkyně se soud nezabýval, neboť by to s ohledem na potřebu zpracování doplňujícího posudkového hodnocení bylo předčasné.

V. Závěr a náhrada nákladů řízení

31. Z důvodu procesního pochybení žalovaného je žaloba důvodná, soud proto napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 ve spojení s § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.], jak je ve výroku I. tohoto rozsudku uvedeno. V dalším řízení je žalovaná povinna vycházet z právního názoru soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), že lékařské zprávy předložené žalobkyní po vydání posudku PK MPSV ze dne 18. 4. 2023 jsou relevantní pro posouzení jejího zdravotního stavu žalobkyně, resp. jejích schopností zvládat jednotlivé základní životní potřeby. Posudkové hodnocení proto musí být zpracováno s přihlédnutím k těmto podkladům.
32. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, náhradu nákladů řízení však nepožadovala. Neúspěšnému žalovanému právo na náhradu nákladů řízení nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel,

jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 18. dubna 2024

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně